

Kvindens Stilling i Ægteskabet.

Af

Dr. phil. C. N. Starcke.

Det maa siges, at Spørgsmaalet om Kvindens Stilling i Ægteskabet er aktuelt, baade fordi der i Øjeblikket i Folketinget foreligger et Lovforslag om en Omændring af hendes juridiske Stilling til Ægtemanden, og fordi der rundt om stræbes hen til, at gjøre hendes Stilling bedre i alle de Forhold, hun nu for Tiden kun gennem Ægteskabet indtræder i. En rent abstrakt Undersøgelse om Kvindens Vilkaar i det hele maatte paa Forhaand lade det være et aabent Spørgsmaal, hvorvidt den heldigste Udvikling af Forholdet mellem Mand og Kvinde maatte kræve, at den ægteskabelige Institution veg for andre Samlivsformer. Ægteskabet er, rent objektivt set, kun den gennem Aartusinder fastholdte Form for Grundfæstelsen og Betryggelsen af Familien og Familielivets Lykke. Det bliver saaledes dels muligt, at Ægteskabets Form, som gennem disse lange Tidsrum har undergaaet mange Ændringer, ikke besidder en ubegrændset Udviklingsevne, saa det vedblivende kan afgive Grundvolden for hin Lykke under alle Livsforhold og paa alle Kulturtrin; og dels bliver det muligt, at Familielykken paa et givet Udviklingstrin af Menneskeslægtens Tilværelse træder tilbage som noget underordnet for at give Plads for højere, intensivere, ædlere og mere alment tilgængelige Lykkeformer. Det vilde under begge Forudsætninger stille sig som Opgave at arbejde paa Ægteskabets Opløsning. Jeg vil i denne Sammenhæng aldeles ikke indlade mig paa nogen Drøftelse af disse Muligheder. Dels er det min personlige Overbevisning, at alle de Lykkeidealer, vi Mennesker for Tiden ere i Stand til at danne os, have Familien og dennes Grundvold Ægteskabet til Forudsætning; dels vil det i det mindste blive Øjeblikkets eneste virkelig praktiske Opgave at drøfte Vilkaarene for Kvindens Stilling inden for Ægteskabet, som den faktisk bestaaende Form for Samliv mellem Mand og Kvinde, Forældre og Børn.

For at danne sig en saa fyldig Forestilling som muligt om, af hvilke Omstændighededer Kvindens Stilling i Ægteskabet er